

Інформаційно-комунікаційне управління включає такі види робіт:

- дослідження підприємства як об'єкта управління;
- формування інформаційно-комунікаційних ресурсів підприємства як бази управління;
- створення інформаційно-комунікаційної продукції як способу управління [3].

Інформаційна безпека виникла з появою засобів інформаційних комунікацій між людьми, а також з усвідомленням людиною наявності у людей і їх співтовариств інтересів, яким може бути завданий збиток шляхом дії на засоби інформаційних комунікацій, наявність і розвиток яких забезпечує інформаційний обмін між всіма елементами соціуму. На сучасному етапі еволюції методів управління в організаціях все чіткіше постає питання інформаційної безпеки, як найголовнішого інструменту провадження ефективної діяльності компанії. Інформаційна безпека підприємства впливає на всі аспекти життєдіяльності організації, а також невід'ємно пов'язана з її економічною безпекою.

Отже, вплив інформаційних і комунікаційних процесів на сьогодні є одним з найважливіших чинників, що забезпечує існування та розвиток середовища бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Охріменко А.Г. *Основи менеджменту: Навч. посіб.* / А.Г. Охріменко. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 130 с.
2. Кириченко О. С. *Сутність управління системою економічної безпеки суб'єктів господарювання* / О. С. Кириченко // *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: збірник наукових праць: у 2-х вип.* / ПДТУ. – Маріуполь, 2012. – Вип. 1, Т. 1. – С. 265-270.
3. Ларіна Н. Б. *Інформаційно-комунікаційне забезпечення ефективної діяльності влади: навч.-метод. матеріали* / Н. Б. Ларіна, О. М. Руденко. – К.: НАДУ, 2013. – 52 с.

*Дучінська Я.О., Дубенська В.П., студентки,
Горячківська І.В., викладач*

*кафедри менеджменту та економічної безпеки,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

КОРПОРАТИВНІ КОНФЛІКТИ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах, діяльність акціонерних товариств характеризується динамічністю і різноманіттям чинників, що впливають на неї. Ці фактори сприяють як їх розвитку, так і представляють небезпеки або загрози. Для того щоб зменшити вплив цих небезпек і загроз, необхідно створити певні механізми, одними з яких є сучасні системи економічної безпеки. Корпоративне підприємство стоїть на перехресті інтересів різних соціальних, економічних і адміністративних суб'єктів. Саме тому проблема попередження корпоративних конфліктів в системі економічної безпеки підприємства є

актуальною, оскільки від цього залежить результативність діяльності акціонерних товариств.

Найбільш поширеним є визначення економічної безпеки підприємства як стану ефективного використання його ресурсів та існуючої ринкової можливості, що дозволяє запобігати внутрішні і зовнішні негативні впливи (загрози) і забезпечити його тривале виживання і стійкий розвиток на ринку відповідно до обраної місії [1].

Конфлікти є невід'ємною частиною соціально-економічного життя, що обумовлює пильну увагу вчених до дослідження природи і сутності конфліктів. Конфлікт завжди пов'язаний з суб'єктивним усвідомленням людьми суперечності своїх інтересів як членів тих або інших груп. Західними фахівцями конфлікти визнаються найважливішими чинниками соціального та економічного розвитку. Багато вчених розглядали проблеми виникнення конфліктів. Т. Парсонс, Е. Дюркгейм, Е. Мейо наголошують на стійкості й стабільності суспільства, вважаючи конфлікт тільки певним відхиленням. Натомість К. Маркс, М. Вебер, В. Парето, Р. Дарендорф розглядають конфлікт як необхідний чинник у поясненні соціальних процесів і змін. Проте й досі це питання залишається відкритим .

Акціонерні відносини є найважливішим рівнем в ієрархії відносин в акціонерному товаристві і, відповідно, для економічної безпеки. У відносинах цього рівня в порівнянні з іншими відносинами усередині акціонерного товариства мають більшу вагу особистісні та правові аспекти. Ці відносини можна умовно розділити на наступні: відносини між власниками; відносини власники – вище керівництво; відносини власники – акціонерне товариство; відносини треті сторони (сторонні фізичні особи, юридичні особи, уповноважені органи державної влади) – власники; відносини треті сторони – акціонерне товариство. Проте, всі ці відносини несуть певні протиріччя і можуть породжувати відповідні загрози [2].

Виходячи з принципу чотирьох ролей, будь-який елемент ззовні і всередині акціонерного товариства з точки зору забезпечення безпеки може виступати одночасно в чотирьох ролях: суб'єкта забезпечення безпеки; об'єкта забезпечення безпеки; джерела загрози; об'єкта загрози.

Економіко-правова основа функціонування акціонерного товариства може бути використана як для забезпечення його економічної безпеки, так і для створення та реалізації загроз його економічної безпеки. Причому це стосується найвищого рівня економічної безпеки – рівня власників.

На економічну безпеку підприємства можуть впливати такі аспекти корпоративного управління, як:

- загрози проти власності (опортуністична поведінка менеджменту, ризики порушення прав акціонерів (частіше міноритарних), боротьба за корпоративний контроль, порушення права на отримання дивідендів);
- інформаційні загрози (незаконне використання інсайдерської інформації, корпоративний шпіонаж, використання інформації з метою отримання додаткових вигод (менеджерами, акціонерами, членами наглядової ради);

– загрози відносин «власність – управління» (сумісництво посад в органах управління акціонерного товариства, непрямий контроль, окопування) тощо[3].

Найважливішими умовами існування господарюючого суб'єкта та забезпечення його економічної безпеки є: наявність достатньої кількості необхідних ресурсів для ведення економічної діяльності; раціонально організована система управління господарюючим суб'єктом; відповідність цілей функціонування організації цілям суспільства; наявність системи ефективного захисту економічної діяльності організації від зовнішніх і внутрішніх загроз; наявність законодавчих та нормативно-правових актів і документів, що регламентують право господарюючого суб'єкта на ведення економічної діяльності тощо. Однією з таких умов є й ефективність системи корпоративного управління, ключовою проблемою якої є проблема корпоративних конфліктів, попередження яких зводиться до вдосконалення внутрішніх і зовнішніх механізмів корпоративного управління на основі запропонованих авторами напрямків[2].

Отже, забезпечення економічної безпеки господарюючого суб'єкта, від конфліктів в середині організації, є складним економічним, організаційним, інформаційно-аналітичним та методичним завданням щодо створення сприятливих умов економічної діяльності господарюючого суб'єкта.

Список використаних джерел:

1. Гапоненко В. Ф. Економічна безпека підприємств. Підходи і принципи / Економіка підприємства // В. Ф. Гапоненко, А. Л. Беспалько, А. С. Власков - М.: Издательство «Ось-89», 2007. – 208 с.
2. Донцов Г.Ю. Экономическая безопасность: Учебное пособие. / Г.Ю. Донцов – Томск: кафедра ТУ, ТУСУР, 2012. – 112 с.
3. Кужелев М. А. Корпоративні конфлікти: значення, види і механізм захисту інтересів власників / М. А. Кужелев // Економіка і організація управління. – 2010. – Випуск № 1 (7). – С. 32 – 40.

Зайнчовська Є.А., студентка,

Білик В.В., к.е.н., доцент,

доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки,

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ПЕРСОНАЛ-ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В інформаційному суспільстві та в умовах розвитку економіки знань зростає роль людини у системі виробництва, тому персонал став не тільки стратегічним ресурсом, а й чинником формування конкурентних переваг підприємства, тому є одним з об'єктів управління. Сутність управління персоналом полягає у процесі впливу на працівників шляхом застосування кадрових технологій із метою реалізації цілей організації[1, с.394].

Якість персоналу будь-якого підприємства, у тому числі і підрозділів логістики, залежить від організації підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації персоналу.